

Sygn. akt VI GC 2061/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska	
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk	

po rozpoznaniu w dniu 01 lutego 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **Z. Z.**

przeciwko **(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda Z. Z. kwotę 6 475,94 złotych (sześć tysięcy czterysta siedemdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze) wraz z:

- odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 6 475,94 złotych za okres od dnia 09 października 2017 roku do dnia zapłaty,
- odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 26 715,61 złotych za okres od dnia 09 października 2017 roku do dnia 25 maja 2018 roku;

II. w pozostałym zakresie umarza postępowanie;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda Z. Z. kwotę 3 617 złotych (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 1 660 złotych (jeden tysiąc sześćset sześćdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód Z. Z. był zwolniony.

Sygn. akt VI GC 2061/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 kwietnia 2018 roku, sprecyzowanym oświadczeniem zwartym w piśmie z datą w nagłówku „dnia 06 czerwca 2018 roku” (k. 40-41 akt), powód Z. Z. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 33 191,55 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 09 października 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem zapłaty za

fakturę numer (...) oraz fakturę numer (...) wystawionych w związku z wykonaniem umowy pośrednictwa w obrocie nieruchomościami.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 24 marca 2016 roku zawarł z pozwanym umowę pośrednictwa w obrocie nieruchomościami bez klauzuli wyłączności. Nieruchomością objętą umową był budynek usługowy w P. projektowany na działce numer (...) z przeznaczeniem na przedszkole. Z tytułu wykonania przez powoda przedmiotu umowy – doprowadzenia do zbycia powyższej nieruchomości – pozwany zobowiązał się do zapłaty na rzecz powoda wynagrodzenia w wysokości 1,5% ceny sprzedaży netto przedmiotowej nieruchomości. W dniu 07 września 2017 roku pozwany sprzedał tę nieruchomość E. R. i L. R. za cenę 2 149 999 złotych (akt notarialny – Rep. A numer (...), notariusz F. S.). W związku z tym należne powodowi wynagrodzenie wyniosło 39 667,48 złotych, co nie zostało zakwestionowane przez dyrektora pozwanego – K. A., wobec czego powód wystawił pozwanemu fakturę numer (...) na kwotę 6 475,94 złotych brutto (która została zapłacona), fakturę numer (...) na kwotę 6 475,94 złotych brutto (która nie została zapłacona) i fakturę numer (...) na kwotę 26 715,61 złotych brutto (która nie została zapłacona).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 09 lipca 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNC 2968/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa podnosząc zarzut niewykazania dochodzonego roszczenia (co do zasady i wysokości) oraz jego nieistnienia, a także zarzucił naruszenie art. 321 k.p.c. poprzez orzeczenie ponad żądanie objęte powództwem.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że zgodnie z § 6 umowy powodowi należało się wynagrodzenie w wysokości 1,5% ceny sprzedaży netto nieruchomości jedynie w przypadku doprowadzenia przez pośrednika (powoda) do zbycia przez zamawiającego (pozwanego) zbywanej nieruchomości, w przypadku gdy zamawiający zawrze umowę sprzedaży tej nieruchomości z nabywcą wskazanym pisemnie przez pośrednika (powoda). Pozwany zarzucił przy tym, że powód nie wykazał, że pozwany zawarł umowę sprzedaży przedmiotowej nieruchomości, w szczególności za wskazywaną kwotę i ażeby to powód doprowadził do zbycia tej nieruchomości, w tym wskazał pozwanemu nabywcę tej nieruchomości. Pozwany zakwestionował również moc dowodową kserokopii aktu notarialnego o numerze Rep. A (...), a także podniósł zarzut częściowego spełnienia świadczenia wskazując, że dokonał na rzecz powoda zapłaty kwoty 26 715,61 złotych tytułem faktury numer (...). Nadto, pozwany wskazał, że powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie, a tym samym Sąd orzekł ponad żądanie zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 30 lipca 2018 roku” (k. 49-50 akt) powód Z. Z. cofnął pozew w zakresie żądania kwoty 26 715,61 złotych wraz ze zrzeczeniem się roszczenia i w dalszym ciągu domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 6 475,94 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych za okres od dnia 09 października 2017 roku do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od kwoty 26 715,61 złotych za okres od dnia 09 października 2017 roku do dnia 25 maja 2018 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 marca 2016 roku Z. Z. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo – Usługowa (...) Z. Z. (jako pośrednik) zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (jako zamawiającym) umowę pośrednictwa w obrocie nieruchomościami bez klauzuli wyłączności.

Przedmiotem umowy było pośredniczenie przez Z. Z. w zbyciu stanowiącej własność zamawiającego nieruchomości położonej w P. stanowiącej działkę numer (...) zabudowaną budynkiem usługowym z przeznaczeniem na przedszkole.

Zgodnie z § 6 umowy w razie doprowadzenia przez pośrednika do zbycia przez zamawiającego powyższej nieruchomości pośrednikowi należało się wynagrodzenie w wysokości 1,5% ceny sprzedaży netto zbywanej nieruchomości – w przypadku, gdy zamawiający zawrze umowę sprzedaży (przeniesienia własności) tej

nieruchomości z nabywcą wskazanym pisemnie przez pośrednika. W przypadku uiszczenia przez nabywcę należności za nieruchomość w systemie ratalnym, wynagrodzenie dla pośrednika będzie płatne w wysokości 1,5% z każdej raty, z wyłączeniem podatku VAT.

Strony ustaliły następujący sposób płatności (§ 7):

- w terminie do 30 dni, licznych od dnia zawarcia umowy sprzedaży (przeniesienia własności), lecz nie później niż w terminie 3 dni od dnia zapłaty ceny przez nabywcę, na podstawie prawidłowo wystawionej faktury przez pośrednika obejmującej wynagrodzenie ustalone zgodnie z § 6 powiększone o podatek VAT,
- należne wynagrodzenie dla pośrednika przysługuje również w przypadku, gdyby pośrednik nie uczestniczył osobiście w negocjacjach, a jedynie przekazał pisemnie informacje oraz dane kontaktowe lub doprowadził do spotkania, a tym samym do negocjacji handlowych nabywcy z zamawiającym,
- należne wynagrodzenie dla pośrednika przysługuje również w przypadku zawarcia przez zamawiającego lub jego bliskich oraz osoby pozostające w zależności służbowej umowy sprzedaży (przeniesienia własności) nieruchomości z nabywcą wskazanym pisemnie przez pośrednika.

umowa – k. 21-22 akt

W dniu 24 marca 2016 roku Z. Z. wskazał pisemnie jako zainteresowanych zakupem przedszkola w P. – E. R..

pismo – k. 22v akt

W dniu 01 lipca 2016 roku M. C. (1) – w imieniu M. C. (2) poinformował Z. Z., że w związku ze sprzedażą działki numer (...) w P. zabudowanej budynkiem przedszkola, nabywcy dokonali częściowej wpłaty ceny w kwocie 350 999 złotych netto i zwrócił się z prośbą o wystawienie faktury zgodnie z umową.

W związku z powyższym Z. Z. w dniu 04 lipca 2016 roku wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę numer (...) na kwotę 6 475,94 złotych brutto tytułem częściowej prowizji za sprzedaż nieruchomości – działki numer (...), zgodnie z umową z dnia 24 marca 2016 roku.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zapłacił powyższą należność.

W dniu 07 września 2017 roku w kancelarii notarialnej prowadzonej przez notariusza F. S. w G. doszło do zawarcia pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (jako sprzedającym) a E. R. i L. R. (jako kupującymi) umowy sprzedaży nieruchomości położonej w P. stanowiącej działkę numer (...) zabudowaną budynkiem przedszkola, dla której Sąd Rejonowy w Kartuzach prowadzi księgę wieczystą numer (...). Cena sprzedaży wynosiła kwotę 2 149 999 złotych netto i w dniu zawarcia umowy była w całości uiszczona.

Z. Z. w dniu 06 marca 2018 roku wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę numer (...) na kwotę 6 475,94 złotych brutto tytułem kolejnej części prowizji za sprzedaż nieruchomości – działki numer (...), zgodnie z umową z dnia 24 marca 2016 roku.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie zapłacił powyższej należności.

W dniu 03 kwietnia 2018 roku pełnomocnik Z. Z. wysłał do K. A. – dyrektora do spraw finansowych (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. mailem pismo w sprawie wyliczenia należnego Z. Z. wynagrodzenia za sprzedaż nieruchomości, ustalonego w kwocie 39 667,48 złotych brutto (1,5% z kwoty 2 149 999 złotych = 32 249,99 złotych netto plus 23% podatku VAT).

Prawidłowość rozliczeń – zgodnie z aktem notarialnym i umową pośrednictwa – została potwierdzona przez K. A..

Z. Z. w dniu 10 kwietnia 2018 roku wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę numer (...) na kwotę 26 715,61 złotych brutto tytułem ostatecznej rozliczającej prowizji za sprzedaż nieruchomości – działki numer (...), zgodnie z umową z dnia 24 marca 2016 roku.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zapłacił powyższą należność w dniu 25 maja 2018 roku.

wydruk korespondencji mailowej – k. 37, 38 akt, faktura – k. 27 akt, potwierdzenie przelewu – k. 50 akt, faktura – k. 25, 26 akt, wydruk korespondencji mailowej – k. 75 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także powyżej wskazane dokumenty, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wartości i mocy dowodowej.

Sąd ustalając stan faktyczny sprawy nie uwzględnił przedłożonej przez powoda kserokopii aktu notarialnego numer 10065/2017 z dnia 07 września 2017 roku, wobec jej kwestionowania przez pozwanego. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że zarządzeniem z dnia 25 października 2018 roku pozwany został – jako strona tej umowy – zobowiązany do przedłożenia wypisu przedmiotowego aktu notarialnego, w terminie 14 dni, pod rygorem skutków z art. 233 § 2 k.p.c. Mimo powyższego zobowiązania, pozwany żądanego przez Sąd dokumentu nie przedłożył, co Sąd ocenił po myśli przywołanego przepisu, zgodnie z którym Sąd, na podstawie własnego przekonania i wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, powinien ocenić jakie znaczenie należy nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu, uwzględniając również dyrektywy wynikające z art. 3 k.p.c., na marginesie wskazując jedynie, że z zaniechaniem złożenia oryginału dokumentu nie można automatycznie wiązać utraty przez odpis dokumentu waloru dokumentu i dowodu w sprawie (tak Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 20 września 2018 roku, sygn. akt I ACa 558/18). Sąd, kierując się doświadczeniem życiowym oraz logiką, może przyjąć twierdzenia strony za udowodnione, mimo że nie przeprowadzono dowodów, które miały wykazać, że twierdzenia tej strony są prawdziwe, o ile nieprzeprowadzenie tych dowodów wynikało z faktu, że dowody nie zostały dostarczone do Sądu przez przeciwnika procesowego, który był w ich posiadaniu.

W oparciu o wprowadzone w art. 233 § 2 k.p.c. unormowanie, Sąd orzekający może zatem uznać za nieudowodnione twierdzenie tej strony, która odmówiła przedstawienia dowodu lub stawiała przeszkody w jego przeprowadzeniu, bądź też przyjąć za prawdziwe twierdzenia strony przeciwnej (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 06 lutego 1975 roku, sygn. akt II CR 844/74), co też w niniejszej sprawie Sąd uczynił ustalając, że pozwany dokonał sprzedaży nieruchomości stanowiącej położoną w P. działkę numer (...) wskazanej przez powoda E. R. i L. R. za kwotę 2 149 999 złotych (plus podatek VAT). Sąd miał przy tym na uwadze, że pozwany dokonał w istocie uznania roszczenia powoda potwierdzając prawidłowość wyliczeń – z aktem notarialnym i umową – zawartych w piśmie pełnomocnika powoda z dnia 03 kwietnia 2018 roku, a także dokonując częściowego jego zaspokojenia.

Sąd nie dopuścił i nie przeprowadził dowodu z zeznań powoda, albowiem wniosek w tym zakresie został cofnięty, natomiast postanowieniem z dnia 01 lutego 2019 roku Sąd pominął dowód z zeznań pozwanego, albowiem osoby uprawnione do jego reprezentowania, mimo prawidłowego wezwania, nie stanęły się na rozprawę i nie usprawiedliwiły swojej nieobecności.

Pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 30 lipca 2018 roku” (k. 49-50 akt) powód Z. Z. cofnął pozew w zakresie żądania kwoty 26 715,61 złotych wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w związku z zapłatą tej kwoty przez pozwanego w toku procesu.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zgodnie

zaś z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

W niniejszej sprawie powód w zakresie kwoty 26 715,61 złotych cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tej części, a zatem zgoda pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na dokonanie tej czynności nie była wymagana. Sąd oceniając powyższą czynność procesową powoda z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 203 k.p.c. nie dopatrzył się, ażeby była ona sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa.

Uznając zatem, iż czynność powoda jest zgodna z prawem, Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. umorzył postępowanie w zakresie wynikającym z oświadczenia o cofnięciu pozwu (punkt drugi wyroku).

Uwzględniając powyższe oświadczenie o cofnięciu pozwu powód Z. Z. w dalszym ciągu domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 6 475,94 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych za okres od dnia 09 października 2017 roku do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od kwoty 26 715,61 złotych za okres od dnia 09 października 2017 roku do dnia 25 maja 2018 roku.

W ocenie Sądu powyższe żądanie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. podnosił, że powód nie wykazał, że pozwany zawarł umowę sprzedaży przedmiotowej nieruchomości, w szczególności za wskazywaną kwotę i ażeby to powód doprowadził do zbycia tej nieruchomości, w tym wskazał pozwanemu nabywcę tej nieruchomości. Pozwany zakwestionował również moc dowodową kserokopii aktu notarialnego o numerze Rep. A (...) a także podniósł zarzut częściowego spełnienia świadczenia wskazując, że dokonał na rzecz powoda zapłaty kwoty 26 715,61 złotych tytułem faktury numer (...). Nadto, pozwany wskazał, że powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie, a tym samym Sąd orzekł ponad żądanie zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Odnosząc się do zarzutu częściowego spełnienia świadczenia, to wskazać należy, że w związku z zapłatą przez pozwanego w toku procesu kwoty 26 715,61 złotych powód Z. Z. pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 30 lipca 2018 roku” (k. 49-50 akt) cofnął pozew w zakresie żądania tej kwoty wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, czego konsekwencją było umorzenie postępowania w tej części (punkt drugi wyroku), o czym szerzej w powyższej części uzasadnienia.

Odnosząc się natomiast do zarzutu naruszenia art. 321 k.p.c. w nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym poprzez orzeczenie ponad żądanie objęte powództwem (tj. odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych zamiast odsetek ustawowych za opóźnienie), to wskazać należy, że stosownie do dyspozycji art. 505 § 1 k.p.c., przedmiotowy nakaz zapłaty utracił moc w związku ze skutecznym wniesieniem przez pozwanego sprzeciwu od tego nakazu zapłaty, co powoduje, że Sąd rozpoznaje sprawę na rozprawie w granicach wynikających z wniesionego powództwa. Zważyć przy tym należało, że powód pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 30 lipca 2018 roku” (k. 49-50 akt) dokonał rozszerzenia powództwa (w zakresie rodzaju odsetek ustawowych) domagając się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 6 475,94 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych za okres od dnia 09 października 2017 roku do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od kwoty 26 715,61 złotych za okres od dnia 09 października 2017 roku do dnia 25 maja 2018 roku.

Odnosząc się natomiast do zarzutu niewykazania przez powoda, ażeby pozwany zawarł umowę sprzedaży przedmiotowej nieruchomości, w szczególności za wskazywaną kwotę i ażeby to powód doprowadził do zbycia tej nieruchomości, w tym wskazał pozwanemu nabywcę tej nieruchomości, zarzut ten uznać należało za chybiony.

Wskazać należy bowiem, że wprowadzie pozwany zakwestionował moc dowodową kserokopii aktu notarialnego o numerze Rep. A (...) przedłożonej przez powoda, niemniej jednak – jak to wskazano już w powyższej części uzasadnienia – na wniosek powoda zarządzeniem z dnia 25 października 2018 roku pozwany został – jako strona tej umowy – zobowiązany do przedłożenia wypisu przedmiotowego aktu notarialnego, w terminie 14 dni, pod rygorem skutków z art. 233 § 2 k.p.c. Mimo powyższego zobowiązania, pozwany żądanego przez Sąd dokumentu nie przedłożył, co Sąd ocenił po myśli przywołanego przepisu. Sąd kierując się doświadczeniem życiowym oraz logiką może bowiem w takiej sytuacji przyjąć twierdzenia strony za udowodnione, mimo że nie przeprowadzono dowodów, które miały wykazać, że twierdzenia tej strony są prawdziwe, o ile nieprzeprowadzenie tych dowodów wynikało z faktu, że dowody nie zostały dostarczone do Sądu przez przeciwnika procesowego, który był w ich posiadaniu. I taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. W oparciu o wprowadzone w art. 233 § 2 k.p.c. unormowanie, Sąd orzekający przyjął więc za prawdziwe twierdzenia strony przeciwnej do tej, która odmówiła przedstawienia dowodu, ustalając, że pozwany dokonał sprzedaży nieruchomości stanowiącej położoną w P. działkę numer (...) E. R. i L. R. za kwotę 2 149 999 złotych (plus podatek VAT). Sąd miał przy tym na uwadze, że okoliczność sprzedaży tej nieruchomości wskazanym przez powoda kupującym wynikała także z pisma powoda z dnia 24 marca 2016 roku, w którym wskazał pisemnie jako zainteresowanych zakupem przedszkola w P. – E. R., a także z korespondencji mailowej z dnia 01 lipca 2016 roku, w której M. C. (1) – w imieniu M. C. (2) poinformował Z. Z., że w związku ze sprzedażą działki numer (...) w P. zabudowanej budynkiem przedszkola, nabywcy dokonali częściowej wpłaty ceny w kwocie 350 999 złotych netto i zwrócił się z prośbą o wystawienie faktury zgodnie z umową. Jednocześnie odnośnie wysokości ceny sprzedaży, okoliczność ta z kolei znalazła potwierdzenie w korespondencji mailowej, w której pozwany dokonał w istocie uznania roszczenia powoda potwierdzając prawidłowość wyliczeń – z aktem notarialnym i umową – zawartych w piśmie pełnomocnika powoda z dnia 03 kwietnia 2018 roku, a z którego wynikało, że wynagrodzenie za pośrednictwo w sprzedaży nieruchomości należne powodowi wynosi kwotę 39 667,48 złotych brutto i jest ustalone jako 1,5% z kwoty 2 149 999 złotych (32 249,99 złotych netto) plus 23% podatku VAT. Na marginesie jedynie wskazać należy, że nie daje się pogodzić z zasadami logicznego rozumowania zachowania pozwanego, który z jednej strony uiszcza i to w toku procesu część należności tytułem prowizji za pośrednictwo w sprzedaży działki numer (...) i jednocześnie kwestionuje roszczenie powoda podnosząc, że nie wykazał on ani faktu zbycia nieruchomości, ani faktu pośrednictwa.

W ocenie Sądu mając na względzie powyższe rozważania uznać należało, że żądanie powoda jest zasadne tak co do zasady, jak i wysokości, wobec czego Sąd w punkcie pierwszym wyroku przyjmując za podstawę prawną przepis art. 180 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 2204) w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda Z. Z. kwotę 6 475,94 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 6 475,94 za okres od dnia 09 października 2017 roku do dnia zapłaty oraz 26 715,61 złotych za okres od dnia 09 października 2017 roku do dnia 25 maja 2018 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie trzecim wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. W oparciu o te przepisy Sąd zasądził od przegrywającego sprawę pozwanego na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 3 617 złotych, co obejmowało opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3 600 złotych, ustalone w oparciu o § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 265).

W punkcie czwartym wyroku na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 300) w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 1 660 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód Z. Z. został zwolniony postanowieniem z dnia 09 lipca 2018 roku (k. 45 akt).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 26 lutego 2019 roku